

Psykologtidningen debatt

Psykologer saknas inom Socialtjänsten

Socialtjänsten bör anställa psykologer på samma sätt som sker inom de flesta andra verksamheter som arbetar med barn och ungdom. Det anser Anders Wågström, psykolog i Uppsala.

Det är min bestämda åsikt att Psykologförbundet bör göra allt för att påverka att ett tvärvetenskapligt arbetssätt införs inom Socialtjänsten. Som det ser ut i dag saknas psykologer i arbetet med barn och ungdomar.

Socialtjänstlagen 3§ säger: "Insatser inom socialtjänsten ska vara av god kvalitet. För utförande av socialnämndens uppgifter ska det finnas personal med lämplig utbildning och erfarenhet. Kvaliteten i verksamheten ska systematiskt och fortlöpande utvecklas och säkras."

Men i Socialstyrelsens rapport *Nationellt stöd för kunskapsutveckling inom socialtjänsten* från 2003 kan man läsa: "Att utveckla en kunskapsbaserad socialtjänst är en långsiktig process som kräver förändrade synsätt på och förhållningssätt till det praktiska sociala arbetet", samt: "Systematisk klientbedömning kommer i en kunskapsgenererande anda att vara ett ofrånkomligt inslag i det sociala arbetet i framtiden. Det är ovanligt att man söker och anställer till exempel psykologer och jurister."

MIN ERFARENHET ÄR tyvärr att det finns alltför många utsatta barn, ungdomar och familjer som inte får optimal nivå i bedömning, råd och behandling när myndighetsbeslut tas, vilka ofta innebär avgörande och mycket ingripande åtgärder i människors liv. I andra fall saknas ingripanden, som borde ha skett enligt socialtjänstlagens intentioner, vilka har lett till tragiska konsekvenser för de berörda. Dessa fall kan vi av och till läsa om i massmedia.

Ovanstående erfarenheter har jag fått under långvarigt arbete inom BUP/PBU, elevhälsan i skolan, institutionsvård samt Socialtjänsten, bland annat som projektledare under tre år för ett samverkansprojekt mellan socialtjänst, skola och barnpsykiatri - bekostat av Socialstyrelsen. Numera arbetar jag också inom skola/socialtjänst.

Min erfarenhet är att barn och ungdomar har farit illa, inte på grund av uppsåt, utan snarare utifrån bristande kunskap och förståelse för utsatta barns situation och symtom. Detta trots att Socialtjänsten har yttersta ansvaret för barn och ungdomar som far illa. En hel del av dessa felsteg skulle med säkerhet ha kunnat undvikas genom ett tvärvetenskapligt arbetssätt – det är jag övertygad om!

ANDERS WÅGSTRÖM

Fil lic

Psykolog, psykoterapeut

specialist i klinisk och pedagogisk psykologi

2009-05-14